

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 09513-12/2017-ERU

V Jihlavě dne 10. dubna 2018

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti STABIL ENERGY s.r.o., se sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2 - Vinohrady, IČ: 242 57 664 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09513-5/2017-ERU ze dne 20. září 2017 (sp. zn. OSR-09513/2017-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl **ve výroku I.** o tom, že se účastník řízení dopustil 3 správních deliktů podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, **ve výroku II.** rozhodl o tom, že se účastník řízení dopustil 3 správních deliktů podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, a **ve výroku III.** rozhodl o tom, že se účastník řízení dopustil 16 správních deliktů podle § 91 odst. 11 odst. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, za což mu byla **ve výroku IV.** uložena úhrnná pokuta ve výši 2 000 000 Kč a dále **ve výroku V.** povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti STABIL ENERGY s.r.o., se sídlem Bělehradská 858/23, 120 00 Praha 2 - Vinohrady, IČ: 242 57 664, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09513-5/2017-ERU ze dne 20. září 2017 (sp. zn. OSR-09513/2017-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

V období od 19. října 2016 do 11. dubna 2017 provedl Energetický regulační úřad u účastníka řízení v postavení držitele licence pro obchod s plynem celkem 8 kontrol dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy platném znění. Předmětem

kontrol bylo dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených v zákoně o ochraně spotřebitele (kontrola vedená pod sp. zn. 10706/2016-ERU), dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených v zákoně o ochraně spotřebitele a v energetickém zákoně (kontroly vedené pod sp. zn. 12284/2016-ERU, 00914/2017-ERU, 00915/2017-ERU, 00958/2017-ERU a 04334/2017-ERU) a dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených v energetickém zákoně (kontroly vedené pod sp. zn. 03639/2017-ERU a 02685/2017-ERU). Na základě výsledků kontrol byly vyhotoveny protokoly o kontrole, přičemž proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech účastník řízení nepodal ani v jednom případě žádné námítky.

Kontrolou vedenou pod sp. zn. 10706/2016-ERU provedenou u účastníka řízení bylo zjištěno, že účastník řízení užil vůči zákazníkovi [REDAKCE] agresivní obchodní praktiku tím, že po tomto zákazníkovi požadoval platbu za sdružené dodávky plynu, které mu dodal i přesto, že si je zákazník od něj neobjednal.

Kontrolami vedenými pod sp. zn. 12284/2016-ERU, 00914/2017-ERU, 00915/2017-ERU, 00958/2017-ERU a 04334/2017-ERU provedenými u účastníka řízení bylo zjištěno, že účastník řízení užil vůči zákazníkům [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] agresivní obchodní praktiku tím, že po těchto zákaznících požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které jim dodal i přesto, že si je zákazníci od něj neobjednali, a dále bylo zjištěno, že účastník řízení pro odběrná místa těchto zákazníků při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl v rámci informačního systému operátora trhu informace, že mezi ním a těmito zákazníky byla v prostorách obvyklých k podnikání uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a dále uvedl informace, že disponuje písemnými vyjádřeními zákazníků, ze kterých je zřejmé, že tito zákazníci hodlají změnit dodavatele, přičemž tyto informace nebyly pravdivé.

Kontrolami vedenými pod sp. zn. 03639/2017-ERU a 02685/2017-ERU provedenými u účastníka řízení bylo zjištěno, že účastník řízení pro odběrná místa zákazníků [REDAKCE] a [REDAKCE] při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl v rámci informačního systému operátora trhu informace, že mezi ním a těmito zákazníky byla v prostorách obvyklých k podnikání uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a dále uvedl informace, že disponuje písemnými vyjádřeními zákazníků, ze kterých je zřejmé, že tito zákazníci hodlají změnit dodavatele, přičemž tyto informace nebyly pravdivé.

II. Správní řízení a napadené rozhodnutí

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách a po vyhodnocení všech zjištěných skutečností zahájil Energetický regulační úřad dne 19. května 2017 správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. OSR-05749/2017-ERU a dne 16. června 2017 správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-06700/2017-ERU. Následně byla dne 6. září 2017 obě uvedená řízení usnesením č. j. 09513-1/2017-ERU spojena do společného řízení vedeného pod sp. zn. OSR-09513/2017-ERU. Účastník řízení byl o vedení společného řízení vyrozuměn přípisem ze dne 7. září 2017, který byl účastníkovi řízení doručen dne 8. září 2017.

Dne 7. září 2017 zaslal Energetický regulační úřad účastníkovi řízení také vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit své majetkové poměry, vyrozumění bylo účastníkovi řízení doručeno dne 8. září 2017. Účastník řízení této možnosti nevyužil a do dne vydání prvostupňového rozhodnutí se k věci ani ke svým majetkovým poměrům nevyjádřil.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 09513-5/2017-ERU ze dne 20. září 2017 (sp. zn. OSR-09513/2017-ERU) byl účastník řízení ve výroku I. uznán vinným ze spáchání 3 správních deliktů podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, ve výroku II. byl uznán vinným ze spáchání 3 správních deliktů podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, a ve výroku III. byl uznán vinným ze spáchání 16 správních deliktů podle § 91 odst. 11 odst. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, za což mu byla ve výroku IV. uložena úhrnná pokuta ve výši 2 000 000 Kč, a dále mu byla ve výroku V. uložena povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsal zjištěný skutkový stav, přičemž po posouzení věci dospěl k závěru, že jednáním účastníka řízení došlo u všech správních deliktů k naplnění jak formálních znaků, tak i znaku materiálního. V případech porušení zákona o ochraně spotřebitele se jednalo o jednání účastníka řízení, kdy telefonicky oslovoval zákazníky s návrhem na uzavření smlouvy o dodávce, resp. smlouvy o sdružených službách dodávky plynu, když ani jeden ze zákazníků s uzavřením smlouvy nevyslovil souhlas, přesto účastník řízení podal u jejich odběrných míst v systému operátora trhu žádost o změnu dodavatele a následně uskutečňoval dodávku plynu. V případech porušení energetického zákona účastník řízení ve vztahu k dotčeným odběrným místům v rozporu s § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona sdělil operátorovi trhu nepravdivé informace, že s dotčenými zákazníky uzavřel smlouvy v prostorách obvyklých k podnikání.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09513-5/2017-ERU ze dne 20. září 2017 (sp. zn. OSR-09513/2017-ERU), které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 3. října 2017 rozklad, ve kterém uvedl, že napadá všechny výroky rozhodnutí. Důvody, pro které považuje rozhodnutí za nezákonné, následně doplnil dne 13. října 2017.

V doplnění rozkladu účastník řízení uvádí, že nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívá v nesprávném právním posouzení skutku, neboť ve skutkovém zjištění uvedeném ve výroku I. a II. rozkladem napadeného rozhodnutí nelze spatřovat agresivní obchodní praktiku. Podle názoru účastníka řízení nelze plyn v souladu s evropskou legislativou pokládat za výrobek nebo službu, kterou si může spotřebitel objednat. Účastník řízení má za to, že v jeho jednání nelze najít žádný prvek agrese, a tak vytýkané jednání nelze považovat za agresivní obchodní praktiku.

Účastník řízení dále namítá, že správní orgán nesprávně vyhodnotil vztah formální a materiální stránky správních deliktů uvedených ve výroku I., II. a III. napadeného rozhodnutí, neboť jednání účastníka řízení zcela postrádá naplnění materiální stránky vytýkaných deliktů. Účastník řízení konstatuje, že u spotřebitelů uvedených ve výroku I. a II.

napadeného rozhodnutí došlo k popsánému jednání ojediněle a netrvalo ve 2 případech ani jeden měsíc, ve 2 případech ani 2 měsíce a ve 2 případech ani 3 měsíce, z čehož vyplývá, že takové jednání nedosahovalo vyšší míry společenské škodlivosti, neboť se jednalo o jednání ojedinělé a jednorázové. Společenská škodlivost podle názoru účastníka řízení absentuje také u správních deliktů uvedených ve výroku III. napadeného rozhodnutí, když se nejednalo o úmyslné protiprávní jednání, nýbrž o pochybení zaměstnance účastníka řízení, přičemž účastník řízení neprodleně po zjištění pochybení dotčené spotřebitele, uvedené ve výroku III. napadeného rozhodnutí, předal původním dodavatelům a nepožadoval po nich žádné peněžité plnění, přestože tito spotřebitelé komoditu fakticky odebrali, čímž jim tedy nevznikla ani žádná materiální škoda. Účastník řízení má dále za to, že svým jednáním naplnil liberační důvody uvedené v § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a prokázal tak, že za správní delikty uvedené ve výroku III. napadeného rozhodnutí neodpovídá.

Poslední námitka směřuje k výši uložené pokuty, která byla dle názoru účastníka řízení uložena nezákonně, když správní orgán prvního stupně při svých úvahách zohlednil pouze přitěžující okolnosti a nepřipustil ani možnost, že zájmem účastníka řízení nebylo úmyslné porušení zákona. Účastník řízení dále namítá, že prvostupňový správní orgán vyhodnotil jako přitěžující okolnost také opakovanost porušování zákona, přičemž zcela opomenul skutečnost, že se jedná o stejné porušení ve stejném časovém období, což nepochybně ukazuje na nesprávně zvolený prodejní postup účastníka řízení či opakované chyby jeho zaměstnanců, za které už byl ve správním řízení vedeném pod č. j. 08563-17/2016-ERU jednou potrestán. V tomto spatřuje porušení zásady *ne bis in idem*, neboť byl potrestán za stejný správní delikt opakovaně.

Z výše uvedených důvodů tedy účastník řízení navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po posouzení věci se Rada zcela ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, přičemž závěry o spáchání správních deliktů účastníkem řízení i výše uložené sankce jsou náležitě odůvodněny.

Námítka účastníka řízení ohledně nesprávného právního posouzení skutku považuje Rada za nedůvodné. Plyn, resp. služby spočívající v dodávkách plynu, lze nepochybně podřadit pod definici služeb uvedenou v § 2 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně spotřebitele. Z citovaného ustanovení vyplývá, že službou je jakákoliv podnikatelská činnost, která je určena k nabídce spotřebiteli, včetně práv a závazků s touto činností souvisejících. Tento

závěr nepřímou potvrzuje i judikatura, jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014-52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6 listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015-38. Oba rozsudky se týkaly případu, který byl skutkově podobný případu projednávanému v tomto řízení. Jednalo se o kauzu, kdy dodavatel plynu vůči spotřebiteli užil nekalou obchodní praktiku, když nerefletoval na platné odstoupení od smlouvy o sdružených dodávkách a odběru zemního plynu spotřebitelem. Nejvyšší správní soud se v rozsudcích mimo jiné zabýval i otázkou postupu při posuzování agresivní obchodní praktiky, kdy dovedl, že vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice“), musí nejprve vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, resp. příloze I citované směrnice. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádné z těchto zakázaných praktik, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle § 5a zákona o ochraně spotřebitele, resp. čl. 8 až 9 citované směrnice. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje nekalé obchodní praktiky podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, resp. čl. 5 odst. 2 citované směrnice. Z uvedených hledisek tedy postačovalo, pokud Energetický regulační úřad posuzoval, zda jednání účastníka řízení naplňuje znaky jednání uvedeného v písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele.

Z ustanovení § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele i s ohledem na výše uvedené závěry soudu vyplývá, že obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona. Podle písm. f) přílohy č. 2 k uvedenému zákonu jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal. Jak vyplývá se spisového materiálu, účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po šesti zákaznících - spotřebitelích platby za sdružené dodávky plynu, které jim dodal, ačkoli si je zákazníci neobjednali, neboť s ním ani neuzavřeli žádnou smlouvu a ani od něj nepožadovali žádné služby. Skutečnost, že účastník řízení uvedeným zákazníkům dodávky plynu naúčtoval, vyplývá z faktur, případně předpisu záloh, jež jsou součástí spisového materiálu, přičemž pro posouzení věci již není podstatné, zda k jejich úhradám ze strany zákazníků skutečně došlo.

Je tedy evidentní, že jednání účastníka řízení lze podřadit pod písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele a jednalo se tak o agresivní obchodní praktiku, která je v souladu s § 4 odst. 3 větou druhou zákona o ochraně spotřebitele vždy považována za nekalou obchodní praktiku. A jak vyplývá z výše uvedených rozsudků Nejvyššího správního soudu, není v tomto případě nutné, aby se správní orgán zabýval otázkou, zda uvedené jednání v sobě má nějaké prvky agrese, či zda takové praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Rada má tedy za to, že prvostupňový správní orgán nepochybil, neboť své závěry o spáchání deliktů uvedených pod výroky I. a II. napadeného rozhodnutí řádně odůvodnil, přičemž postupoval nejen v souladu se zákonem, ale také s dostupnou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Účastník řízení výslovně neuvedl, které ustanovení „evropské legislativy“ bylo dle jeho názoru porušeno. Pokud Rada vyjde ze směrnice č. 2005/29/ES, používá tato v souvislosti

s nekalými obchodními praktikami pojem „produkt“, za který se dle Čl. 2 písm. c) považují zboží, služby, nemovitosti, práva i závazky, přičemž obchodní praktikou ve smyslu směrnice je vždy jednání související s prodejem či dodáním produktu. V tomto ohledu nelze pochybovat, že sjednání a realizace dodávky plynu pod rámec regulovaný směrnicí patří. Účastník řízení uvádí, že se nejedná o situaci, kdy je zákazník vystaven tlaku si nevyžádané zboží ponechat. Dle názoru Rady se právě o takovou situaci jedná, neboť pokud určitý obchodník s plynem požádá o změnu dodavatele a vystupuje neoprávněně jako dodavatel plynu, má zákazník pouze dvojí, v obou případech nepřijatelnou volbu, a to buď odebrat plyn od tohoto obchodníka, anebo ho neodebírat vůbec.

Účastník řízení spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí také ve výši uložené sankce, kterou považuje za nepřiměřeně vysokou, přičemž má dále za to, že správní orgán při svém hodnocení zohlednil pouze přitěžující okolnosti, aniž by připustil ani sebemenší možnost, že zájmem účastníka nebylo úmyslné porušení zákona. Ani tato námitka není důvodná, neboť prvostupňový správní orgán se k této skutečnosti dostatečně vyjádřil v napadeném rozhodnutí, kde uvedl, že ačkoliv není nutné posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, neboť odpovědnost právnických a podnikajících fyzických osob za spáchání správního deliktu je založena na objektivní odpovědnosti, tedy jde o odpovědnost za výsledek, bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že správní orgán nemohl bez důvodných pochybností prokázat, že zájmem (úmyslem) účastníka řízení bylo porušení zákona, což bylo hodnoceno jako polehčující okolnost. K uložené sankci potom Rada uvádí, že prvostupňový správní orgán její výši v napadeném rozhodnutí řádně a přesvědčivě odůvodnil, když podrobně rozvedl, jakými úvahami se při rozhodování o výši uložené pokuty řídil, uvedl všechna kritéria, ke kterým přihlédl a zda byly tyto skutečnosti posouzeny jako polehčující či přitěžující okolnosti, přičemž výše uložené pokuty také odpovídá správní praxi Energetického regulačního úřadu ve vztahu k příslušným správním deliktům. V tomto ohledu je především nutno s ohledem na posouzení konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení promítající se do výše uložené sankce zdůraznit, že jednání účastníka řízení bylo v popsáných případech společensky škodlivé, ač účastník řízení tvrdí opak, neboť míru agrese dodavatele je třeba poměřovat nemožností odběratelů po určitou dobu odebrat plyn od jiného dodavatele, tj. dochází k nucení odběratelů odebrat plyn od odběratele, s nímž nechtěli být ve smluvním vztahu. Spáchání deliktů dle energetického zákona, kdy účastník řízení tyto agresivní obchodní praktiky v zásadě dokonal uváděním nepravdivých informací operátorovi trhu, svědčí o systematickém porušování právních předpisů. Z hlediska ukládání sankce pak bylo namístě i zohlednění většího množství případů, v nichž se účastník řízení vytýkaného jednání dopustil.

Nelze přisvědčit ani námitce účastníka řízení, že správní orgán porušil zásadu *ne bis in idem*, když opomenul skutečnost, že účastník řízení byl za stejné porušení ve stejném časovém období již jednou potrestán, a to ve správním řízení vedeném pod č. j. 08563-17/2016-ERU. Není totiž pravdou, že by byl účastník řízení potrestán za stejný správní delikt, resp. delikty, opakovaně. Správní řízení vedené pod sp. zn. 08563/2016-ERU bylo zahájeno na základě výsledků kontroly provedené u účastníka řízení dne 22. října 2015 (sp. zn. 09501/2015-ERU) a týkalo se posouzení užití agresivní obchodní praktiky účastníka řízení vůči 12 jiným odběratelům (spotřebitelům), z čehož vyplývá, že protiprávní jednání účastníka řízení směřovalo vůči odlišným subjektům, přičemž k němu došlo i v jiném

časovém období. Správní řízení o nyní projednávaných 22 správních deliktech bylo zahájeno na základě výsledků kontrol u účastníka řízení provedených v období od 19. října 2016 do 11. dubna 2017. Rozhodnutí vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. 08563/2016-ERU tedy v žádném případě nemůže vytvářet tzv. překážku *res iudicata* (věci již rozhodnuté), z čehož vyplývá, že se v daném případě ani nemůže jednat o dvojí trestání účastníka řízení za tytéž skutky.

Účastník řízení dále namítá, že správní orgán nesprávně vyhodnotil vztah formální a materiální stránky správních deliktů uvedených ve výroku I., II. a III. rozkladem napadeného rozhodnutí. S výše uvedenou argumentací účastníka řízení se nelze ztotožnit. Již v prosinci 2015 byl účastník řízení seznámen s nedostatky zjištěnými při kontrole vedené pod sp. zn. 09501/2015-ERU, na kterou navazovalo účastníkem zmiňované správní řízení sp. zn. 08563/2016-ERU v jiné jeho věci, kde, jak již bylo uvedeno výše, bylo rovněž konstatováno užití agresivní obchodní praxe vůči jiným spotřebitelům. Přesto v roce 2016 bylo novou kontrolou zjištěno opětovné užití agresivní obchodní praxe vůči dalším spotřebitelům. Nelze tedy v žádném případě hovořit o tom, že by protiprávní jednání účastníka řízení bylo ojedinělé nebo jednorázové. Jak již uvedl správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, při posuzování naplnění tzv. materiální stránky správního deliktu je nutné vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti, v opačném případě by zákonodárce takové jednání vůbec jako správní delikt nesankcionoval. Vždy je však také nutné posuzovat i konkrétní míru společenské nebezpečnosti správního deliktu, tedy zda v daném případě neexistovala nějaká další okolnost, která by snižovala míru společenské škodlivosti natolik, že by uvedené jednání nebylo možné postihnout jako správní delikt pro absenci tzv. materiální stránky deliktu.

V tomto případě lze souhlasit se závěrem správního orgánu prvního stupně, že jednání účastníka řízení bylo společensky škodlivé, neboť porušovalo veřejný zájem na ochraně práv spotřebitelů, když ze strany účastníka řízení došlo opakovaně k narušení práva spotřebitelů vybrat si dodavatele plynu. Jednání účastníka řízení bylo společensky škodlivé i v případě deliktů uvedených ve výroku III. napadeného rozhodnutí, neboť tímto jednáním došlo k porušení veřejného zájmu na ochraně práv hned sedmi zákazníků – spotřebitelů a i v tomto případě bylo důsledkem uvedeného jednání narušení jejich svobodné vůle týkající se výběru dodavatele plynu. Účastník řízení uvedl prostřednictvím systému operátora trhu nepravdivé informace, že k uzavření smlouvy došlo v prostorách obvyklých k podnikání účastníka řízení, ačkoli návrh na uzavření smlouvy účastník řízení učinil distančním způsobem, přičemž ve většině posuzovaných případů k uzavření smlouvy ani nedošlo. Následně, po zastavení procesu změny dodavatele na žádost stávajícího dodavatele, účastník řízení potvrdil v systému operátora trhu, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele, přičemž ani tato informace nebyla pravdivá. Účastník řízení se nemůže zprostit své odpovědnosti za správní delikty poukazem na pochybení svého zaměstnance, neboť odpovědnost právnické osoby za správní delikt je koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy odpovědnost za výsledek, nikoli za zavinění. Je to právě účastník řízení, kdo je povinen nad svými zaměstnanci vykonávat kontrolu a učinit také nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení možného protiprávního jednání. Nadto tvrzení účastníka řízení, který se snaží přenést odpovědnost za vytýkané jednání pouze na své

zaměstnance, nelze označit za věrohodné, neboť účastník řízení již ve správním řízení vedeném pod sp. zn. 08563/2016-ERU uvedl, že přijal různá preventivní opatření a učinil nezbytné kroky k nápravě, když vypracoval nové všeobecné obchodní podmínky a nechal si také vypracovat a schválit, co přesně musí obsahovat distanční způsob uzavření smlouvy, přičemž smlouvy uzavřené distančním způsobem prochází velmi pečlivou kontrolou. Pokud tedy účastník řízení uvedená opatření skutečně učinil, nebyla tato opatření dostatečná a natolik účinná, aby zabránila opětovnému porušování zákona ze strany jeho zaměstnanců, z čehož vyplývá, že účastník řízení neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby spáchání právních deliktů zabránil. Rada se tak ztotožňuje s názorem správního orgánu prvního stupně, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení ze kteréhokoliv ze spáchaných správních deliktů.

V. Závěr

Po přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada napadené rozhodnutí potvrzuje.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

STABIL ENERGY s.r.o.